

**Forslag til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter**

(1999/C 376 E/03)

KOM(1999) 438 endelig udg. — 1999/0190(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 15. september 1999)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til Kommissionens initiativ,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter foregår ofte på internationalt plan;
- (2) det arbejde, der er udført i denne forbindelse i Europa-rådet, G8, OECD, Interpol og FN, er af stor betydning, men bør suppleres med en indsats fra EU's side;
- (3) visse former for svig i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter er blevet så alvorlige og har udviklet sig på en sådan måde, at det er nødvendigt at finde overordnede løsninger ifølge henstilling nr. 18 i handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet<sup>(1)</sup>, vedtaget af Det Europæiske Råd på mødet i Amsterdam den 16. og 17. juni 1997, samt punkt 46 i Rådets og Kommissionens handlingsplan for hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres<sup>(2)</sup> vedtaget af Det Europæiske Råd på mødet i Wien den 11. og 12. december 1998, skal der gøres en indsats på dette område;
- (4) målene for denne rammeafgørelse, at sikre at svig og forfalskning i forbindelse med alle andre former for betalingsmidler end kontanter behandles som strafbare handlinger og sanktioneres i alle medlemsstaterne med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne; de kan derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bedre opfyldes af Den Europæiske Union i betragtning af de pågældende strafbare handlingers internationale karakter i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet omfatter denne rammeafgørelse kun, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål, og er ikke mere vidtgående end, hvad der kræves hertil;

(5) denne rammeafgørelse bør bidrage til at bekæmpe svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter; til denne bekæmpelse bidrager også andre instrumenter, der allerede er vedtaget af Rådet, så som Fælles aktion 98/428/RIA<sup>(3)</sup> vedrørende oprettelse af et europæisk retligt netværk, Fælles aktion 98/733/RIA<sup>(4)</sup> om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater, Fælles aktion 98/699/RIA<sup>(5)</sup> vedrørende hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning, beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold samt Rådets afgørelse af 29. april 1999 om udvidelse af Europol's mandat til også at omfatte forfalskning af penge og betalingsmidler<sup>(6)</sup>;

(6) Kommissionen har den 1. juli 1998 forelagt Rådet meddelelsen »Rammer for en aktion vedrørende bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter«<sup>(7)</sup>, som anbefaler en EU-politik, som omfatter både forebyggende og repressive aspekter af problemet;

(7) nævnte meddelelse indeholder et udkast til fælles aktion som et af elementerne i en sådan overordnet strategi; dette dokument har dannet udgangspunkt for denne rammeafgørelse;

(8) beskrivelsen af de forskellige former for adfærd, som bør gøres strafbare i forbindelse med svig med og forfalskning af andre betalingsmidler end kontanter, må nødvendigvis dække hele spektret af de aktiviteter, der i denne henseende tilsammen udgør en trussel om organiseret kriminalitet;

(9) der er behov for at kategorisere disse former for adfærd som strafbare handlinger i samtlige medlemsstater og indføre sanktioner, som er effektive, står i forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, over for fysiske og juridiske personer, der har begået eller holdes ansvarlige for sådanne lovovertrædelser, ligesom de pågældende lovovertrædelser bør anses for at være omfattet af lovgivningen til bekæmpelse af hvidvaskning af penge;

(10) det er nødvendigt, at medlemsstaterne rådfører sig med hinanden, når mere end en medlemsstat har straffemyndigheder over samme lovovertrædelse;

<sup>(1)</sup> EFT C 251 af 15.8.1997, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

<sup>(3)</sup> EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4.

<sup>(4)</sup> EFT L 351 af 29.12.1998, s. 7.

<sup>(5)</sup> EFT L 333 af 9.12.1998, s. 1.

<sup>(6)</sup> EFT C 149 af 28.5.1999, s. 16.

<sup>(7)</sup> KOM(1998) 395 endelig udg.

(11) der er også behov for, at medlemsstaterne sikrer et effektivt samarbejde med de private myndigheder og organer, der står for forvaltning, overvågning og tilsyn med betalingssystemerne, og at medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand i videst muligt omfang —

2. I denne rammeafgørelse fortolkes en medlemsstats »egne statsborgere« i overensstemmelse med medlemsstatens eventuelle erklæring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), i den europæiske udleveringskonvention af 13. december 1957.

## Artikel 2

### Adfærdsbeskrivelser

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

## Artikel 1

### Definitioner

1. Uden at det berører mere specifikke definitioner i medlemsstaternes lovgivning, forstås i denne rammeafgørelse ved:

a) »betalingsinstrument (bortset fra kontanter)«: et instrument, bortset fra lovligt betalingsmidler (dvs. sedler og mønter), som alene eller sammen med et andet (betalings)instrument gør det muligt for den lovlige indehaver/betaler at opnå penge eller værdi, at foretage eller modtage betalinger for varer, tjenesteydelser eller enhver anden ting af værdi, at afgive en ordre eller besked, hvori der anmodes om eller på anden måde tillades overførsel af midler (i form af et pengekrav på en part) til en betalingsmodtagers ordre

b) »betalingstransaktion«: opnåelse af penge eller værdi, foretagelse eller modtagelse af betalinger for varer, tjenesteydelser eller enhver anden ting af værdi, og/eller afgivelse af en ordre eller besked, hvori der anmodes om eller på anden måde tillades overførsel af midler (i form af et pengekrav på en part) til en betalingsmodtagers ordre, ved hjælp af et betalingsinstrument

c) »apparat til fremstilling af udstyr«: enhver form for apparatur (herunder software), der er konstrueret eller bearbejdet med henblik på at skaffe adgang til, fremstille eller ændre et betalingsinstrument eller en betalingstransaktion, helt eller delvis, herunder apparatur, der er konstrueret eller bearbejdet til at forandre eller ændre oplysninger eller data, som fremføres på eller i et betalingsinstrument eller en betalingstransaktion

d) »juridisk person«: enhver enhed, der har denne status i henhold til den nationale ret, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer

e) »hvidvaskning af penge«: adfærd som defineret i artikel 1, tredje led, i Rådets direktiv 91/308/EØF <sup>(1)</sup>.

De foranstaltninger, der fastlægges i artikel 3-6, vedrører følgende former for forsætlig adfærd:

a) uretmæssig tilegnelse af et betalingsinstrument

b) forfalskning eller efterligning af et betalingsinstrument

c) bevidst omgang med et betalingsinstrument uden indehaverens tilladelse

d) bevidst besiddelse af et uretmæssigt tilegnet, forfalsket eller efterlignet betalingsinstrument

e) bevidst brug af et uretmæssigt tilegnet, forfalsket eller efterlignet betalingsinstrument og bevidst accept af en betaling, der foretages under sådanne omstændigheder

f) bevidst uautoriseret brug af identifikationsdata til initiering eller gennemførelse af en betalingstransaktion

g) bevidst brug af fiktive identifikationsdata til initiering eller gennemførelse af en betalingstransaktion

h) manipulation af relevante data, herunder kontooplysninger eller andre identifikationsdata, til initiering eller gennemførelse af en betalingstransaktion

i) uautoriseret videregivelse af identifikationsdata til initiering eller gennemførelse af en betalingstransaktion

j) uautoriseret fremstilling af, omgang med, besiddelse eller brug af specialtilpasset udstyr eller elementer af betalingsinstrumenter med henblik på at

— fremstille eller ændre et betalingsinstrument eller en del deraf

— udvise den svigagtige adfærd, der er beskrevet i litra f) — i).

De i første afsnit nævnte foranstaltninger vedrører også medvirken eller anstiftelse til eller anden forsætlig deltagelse i opnåelse af værdier eller en pengemæssig fordel ved enhver sådan adfærd.

(<sup>1</sup>) EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

## Artikel 3

**Foranstaltninger, der skal træffes på nationalt plan**

1. Hver medlemsstat kategoriserer de former for adfærd, der er anført i artikel 2, som strafbare handlinger.

2. Hver medlemsstat fastsætter, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for de lovovertrædelser, der er omhandlet i stk. 1, og som, for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:

- a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller
- b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
- c) beføjelse til at udøve intern kontrol inden for den juridiske person.

3. Hver medlemsstat sikrer, at sanktionerne for de i stk. 1 omhandlede lovovertrædelser

- a) for så vidt angår fysiske personer, er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, herunder, i det mindste i grove tilfælde, straf i form af frihedsberøvelse, som kan medføre udlevering
- b) for så vidt angår juridiske personer, er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, idet disse sanktioner kan omfatte andre sanktioner som f.eks.

- i) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- ii) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
- iii) anbringelse under retsligt opsyn
- iv) likvidation efter retskendelse.

4. De lovovertrædelser, der er omhandlet i stk. 1, betragtes som grov kriminalitet, der falder ind under anvendelsesområdet for Fælles aktion 98/699/RIA.

## Artikel 4

**Retlig kompetence**

1. Hver medlemsstat udvider sin straffemyndighed til at omfatte de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, når:

- a) lovovertrædelserne helt eller delvis er begået på dens område
- b) gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat.

Med forbehold af bestemmelserne i stk. 2 kan enhver medlemsstat begrænse udøvelsen af sin straffemyndighed til de i litra a) fastlagte omstændigheder. En medlemsstat, som ikke anvender en sådan begrænsning, kan dog kun udøve sin straffemyndighed i henhold til litra b) under særlige omstændigheder eller på særlige betingelser.

2. Hvis en medlemsstat ikke udleverer sine egne statsborgere, fastlægger den sin straffemyndighed med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, når de begås af medlemsstatens egne statsborgere uden for dens område.

En medlemsstat skal, når en af dens statsborgere er under mistanke for i en anden medlemsstat at have begået en af de i artikel 3 omhandlede strafbare handlinger, og den ikke udleverer den pågældende til den anden medlemsstat udelukkende under henvisning til vedkommendes nationalitet, forelægge sagen for sine kompetente myndigheder med henblik på en eventuel retsforfølgning.

For at muliggøre retsforfølgning oversendes akter, oplysninger og bevismidler vedrørende den strafbare adfærd i overensstemmelse med procedurerne i artikel 6 i den europæiske udleveringskonvention af 13. december 1957.

Den begærende medlemsstat underrettes om procedurens indledning og udfald.

## Artikel 5

**Samarbejde fra offentlige og private myndigheder og organer**

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de offentlige og private myndigheder og organer, der står for forvaltning, overvågning og tilsyn med betalings-systemerne, samarbejder med de myndigheder, der har ansvaret for efterforskningen og forfølgningen af de lovovertrædelser, der er omhandlet i denne rammeafgørelse.

Disse myndigheder og organer skal navnlig:

- a) på eget initiativ underrette vedkommende myndigheder, når der er rimelig grund til at antage, at der er begået en af disse lovovertrædelser
- b) på begæring eller eget initiativ give de pågældende myndigheder alle relevante oplysninger.

2. Med hensyn til behandling af personoplysninger skal der i forbindelse med gennemførelsen af stk. 1 sikres et beskyttelsesniveau, som svarer til den beskyttelse, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF<sup>(1)</sup>. Data må kun anvendes til de formål, til hvilke de er tilvejebragt.

<sup>(1)</sup> EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

*Artikel 6***Samarbejde mellem medlemsstaterne**

1. I overensstemmelse med gældende konventioner, multilaterale eller bilaterale aftaler eller arrangementer yder medlemsstaterne i videst muligt omfang hinanden gensidig bistand i forbindelse med retsforfølgning af de lovovertrædelser, der er omhandlet i denne rammeafgørelse.

2. Når flere medlemsstater har straffemyndighed med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i denne rammeafgørelse, rådfører staterne sig med hinanden med henblik på at samordne deres indsats, således at der foretages en effektiv retsforfølgning.

*Artikel 7***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 31. december 2000. De underretter straks Kommissionen herom og tilsender denne teksten til de foranstaltninger, der tjener til gennemførelse af rammeafgørelsen.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til denne rammeafgørelse, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Kommissionen forelægger senest to år efter ikrafttrædelsen en beretning til Rådet om medlemsstaternes efterlevelse af deres forpligtelser i henhold til denne rammeafgørelse.

*Artikel 8***Ikrafttræden**

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 9***Adressater**

Denne rammeafgørelse er rettet til medlemsstaterne.

---